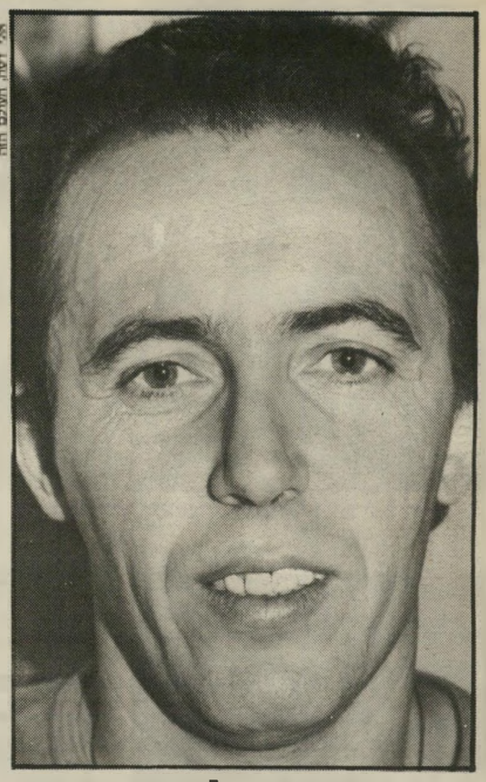

יאשה גלינסקי:

„אדם הוא כעץ, החי בזכות שורשיו!"

כיום לומדים אידיש כ־800 תלמידים, וביניהם תל־מידים ממוצא מיזרחי. המפקח על הוראת האידיש במיש־רד־החינוך־והתרבות, מרדכי דוניץ, מסר כי תוכניות־הלימודים כוללות הוראת השפה, שירה באידיש וקריאה במקור מסיפורי שלום עליכם, י"ל פרץ ויוצרים אחרים. לימוד השפה הביא לתופעה חדשה. במסיבות סוף־

אידיש

השנה, שנערכו בכמה בתי־ספר המלמדים אידיש, הופיעו התלמידים בשיחה ובדיקלומים בשפה זו.

השחקן יאשה גלינסקי מגלם את דמותו של המן במחזה „המגילה", המועלה על־ידי תיאטרון־האידיש של שמואל עצמון ומגיב על תופעה זו.

אני מרגיש מאושר כשאני שומע על התייחסות רצינית שכזו לשורשים של העם. אדם הוא כעץ החי ונושם בזכות שורשיו. לכל אדם בישראל, מדינת קיבוץ־גלויות, יש שורשים ומסורת ממקום עלייתו ארצה. לי יש שפת־האידיש וכל הקשור בה.

● **קשור בה?**

שורשים זה זיכרונות, חוויות: לזכור את הנהר הארוך בליטא, את מגז־האוויר המעונן, את השלג המגיע לגובה של חצי מטר לרגליך, את הגעפילטע פיש, ועוד. את הנהר אינני יכול להביא ארצה, אך את שפת האידיש הבאתי בנאווה.

● **איסה למדת את שפת האידיש? בבית־ספר?**

עליתי מברית־המועצות בגיל 18. כל הידע שלי בשפת האידיש הוא מהבית, מההורים. הגענו לזמנים טובים כשלומדים שפה זו בצורה שיטתית ומיקצועית, כפי שנעשה עתה בארץ.

(עודד רכטמן)

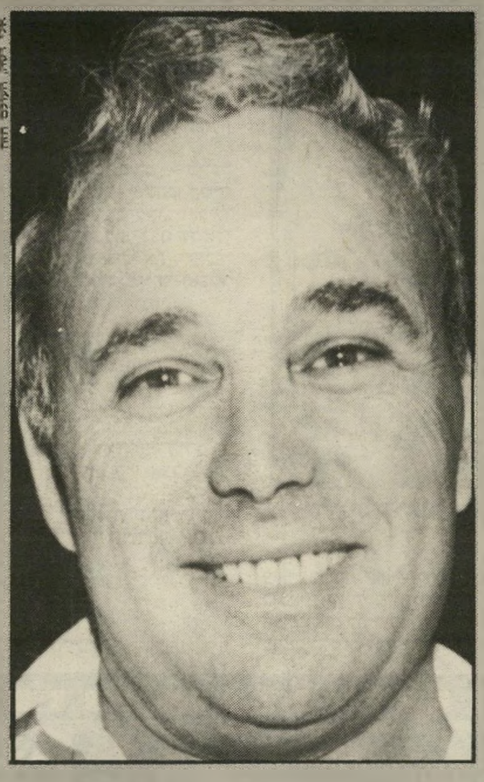

גידעון גדות:

„אני מטיל את יהבי רק על הגורל!"

בשבוע שעבר פורסמו ידיעות שלפיהן, על פי סיכום בין ראש־הממשלה, יצחק שמיר, והרב מנחם פרוש, יעבור מיפעל־הפיס לידי אגודת־ישראל, והיא תהיה גם אחראית על בחירת הדירקטוריון הבא של מיפעל־הפיס. יוצא מכך

פיס

שהכספים הרבים, שמיפעל־הפיס מופקד עליהם, יעברו לידיים חרדיות. שאלתי את גידעון גדות, יו"ר הדירק־טוריון של מיפעל־הפיס, אם יש אמת בידיעה.

אני ממליץ שתפני ישירות לראש־הממשלה או לאגודת־ש־ראל.

● **ולך, בתוקף תפקידך כיו"ר הדירקטוריון, אין מה לאמר על הנושא?**

לישכת ראש־הממשלה הכחישה את הדברים מכל וכל. גם מקורות אחרים, הקשורים ללישכת ראש־הממשלה, הכחישו את השמועה. אלה הדברים שאני יודע, וסביר להניח שהם אמיתיים.

● **ובכל זאת, איך נוצרה שמועה כזאת? למה נטפלו דווקא למיפעל־הפיס?**

אמרתי כל מה שהיה לי לאמר. אין לי מה להוסיף. מלבד זאת, הדבר היחיד שאני מטיל את יהבי עליו הוא הגורל.

● **אם זה רמז, אז לא הבנתי אותו.**

ההודעה מלישכת ראש־הממשלה היתה חד־משמעית וברורה. זה מספק אותי, וזה צריך לספק את כל עם־ישראל.

(אורית זרובבל)

אתי פולק:

„לאדם יש מישאלה, ופתאום מסתבר שאין!"

תוכנית־רדיו חדשה ומבטיחה עומדת להיוולד ב„קול ישראל". שמה „שלוש מישאלות", ועורכת־התוכנית, אתי פולק, והמפיקה ינסו להגשים את מישאלתם של המרו־איינים בתוכנית.

לכאורה ראיון מצויין לתוכנית, אבל מי שמכיר את „קול ישראל" ויודע שהתקציב שלהם הוא, במיקרה הטוב, כוס־קפה במיזנון, תוהה כיצד יגשימו מישאלות. ביקשתי מאתי פולק לענות לי על השאלה.

קודם כל יש בוודאי הרבה מאוד מישאלות שאינן קשורות לתקציב. הנה, למשל, פגשתי אתמול בעורכת־דין צעירה, שביק־שה להיפגש עם אסיר־עולם ולבקר בכלא, ואחר־כך ביקשה להי־פגש עם שופט בדימוס ששלח אסיר למאסר־עולם.

● **באיזה עוד מישאלות נתקלת כבר?**

פגשתי בבחור שהוא מטפס־הרים, וחלומו הגדול הוא לטפס על איזה הר מפורסם בקניה. הוא מבקש כרטיס לקניה, ומשם הוא כבר יסתדר בעצמו, וגם יקליט לנו את רשמיו תוך כדי הטיפוס בהר.

● **אז הנה כבר יש בעייה. כרטיס לקניה. „קול ישראל" יממן את זה?**

„קול ישראל" לא יכול לממן את זה, אבל אני מקווה שאצליח לעניין גורמים שונים, שיתנו לבחור כרטיס.

● **את מבינה שברגע ששורות אלו מתפרסמות תוצפי במאות מיכתבים של אנשים, שחלומם הוא**

רדיו

להגיע לאלסקה, לדרום־תימן, לאלבניה ואולי אף לניו־יורק. תוכלי לסתום מישרד־נסיעות.

אני מתארת לעצמי שאקבל הרבה מאוד פניות. אצטרך לברר מביניהן את המישאלות הכי מעניינות.

● **מה זה מישאלה מעניינת?**

מישאלה שיכולה לעניין הרבה מאוד אנשים, מלבר בעל־המישאלה עצמו, ואני מוכרחה להגיד שמהרגע שבו התחלתי לעבוד על התוכנית אני ממש נהנית. מצאתי הרבה אנשים שיש להם מקוריות של מחשבה ומקוריות במישאלות.

● **לכל אחד שפגשת יש איזו מישאלה?**

נדמה כאילו לכולם יש, אבל כשאני אומרת שאני מוכנה להג־שים מישאלה אומרים לי: מה, באמת? ואחר־כך מתחילים לחשוב, ופתאום מסתבר שאין. יש גם אנשים שאמרו לי שיש להם מיש־אלה, אבל הם לא יתנו לי אותה, כי הם רוצים להישאר איתה ולהמשיך לחלום.

● **ומה המישאלה שלך, אתי?**

את האמת? הייתי רוצה להיפגש עם אורי זוהר, והייתי רוצה להבין איך זה קרה לו.

(דניאלה שפי)